

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 180/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **M. D.**, nar. XY, trvale bytem XY, s adresou datové schránky XY (dále jen „žadatel“), ze dne 19. 11. 2021, v řízení sp. zn. Zin 180/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení“) a dále také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 19. 11. 2021 projednávanou žádost v následujícím znění:

„Vážené dámy a pánové, žádám Vás tímto na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o zaslání kopie rozhodnutí Nejvyššího soudu vydaného dne 26.10.2021 ve věci vedené pod sp. zn. 20 Ncu 135/2021. Kopii tohoto rozhodnutí prosím zašlete prostřednictvím datové schránky.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:
a) povinnosti, která je správcovi uložena právním předpisem, nebo

b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.

Povinný subjekt úvodem rekapituluje, že byť žadatel vystupuje v soudním řízení vedeném pod sp. zn. 20 Ncu 135/2021 jako právní zástupce, nemůže povinný subjekt při řízení podle informačního zákona k této skutečnosti jakkoli přihlížet a projednávaná žádost musí být vyřízena stejně jako v případě třetí, na daném řízení nijak nezúčastněné, osoby. Jelikož projednávaná žádost neobsahovala náležitost, že je jejím předmětem toliko pseudonymizovaná verze daného rozhodnutí, musel se povinný subjekt zabývat nastalou kolizí práva na informace a práva na ochranu soukromí a osobních údajů.

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u projednávanou žádostí požadovaného rozhodnutí) od subjektů osobních údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nesplňuje další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků (stran) řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že svým rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah požadované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu chráněných osobních údajů v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona částečně odmítl a k projednávané žádosti poskytuje pouze pseudonymizovanou kopii rozhodnutí, která byla v mezidobí zveřejněna na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni, a to do 15 dnů ode dne doručení předkládaného rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované rozhodnutí, s výjimkou osobních údajů, kdy o odmítnutí poskytnutí osobních údajů rozhodl výše uvedeným výrokem, poskytuje formou přílohy.

Požadované rozhodnutí již je v pseudonymizované podobě také volně dostupné v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz. Konkrétně se rozhodnutí nachází pod následujícím odkazem:

https://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/1678238C91980D35C125879D001E2D0D?openDocument&Highlight=0,

Jelikož bylo projednávanou žádostí požadováno poskytnutí „plného“ rozhodnutí (tedy včetně v něm obsažených osobních údajů), musel povinný subjekt výrokiem rozhodnout o částečném odmítnutí projednávané žádosti (odmítnout žádost v rozsahu osobních údajů). Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textech rozhodnutí. Pro případné budoucí žádosti obdobného typu tak povinný subjekt doporučuje, aby byla přímo v textu uvedena skutečnost, že předmětem žádosti jsou pouze rozhodnutí pseudonymizovaná.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení poskytovaných informací. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení o poskytnutí informace vedl v prvním stupni.

V Brně dne 2. 12. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona